

Szigetszentmiklósi Járásbíróság
15.P.20.903/2021/12. szám

A Szigetszentmiklósi Járásbíróság dr. Némethi Gábor ügyvéd (1123 Budapest, Táltos utca 15. B/7/2) által képviselt [ ] szám alatti lakos) felperesnek – a [ ] Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd [ ] által képviselt **OTP Faktoring Zrt.** (1066 Budapest, Mozsár utca 8.) alperes ellen **végrehajtás megszüntetése** iránt indult perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság a dr. Molnár Pál közjegyző által [ ] /2020. számú végrehajtási záradékkal elrendelt és dr. Kiss Ferenc önálló bírósági végrehajtó által [ ] /2021. számon foganatosított végrehajtási eljárást megszünteti.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek [ ] forint perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására az abban megjelölt módon és számlára fizessen meg az államnak 1.500.000.- (egymillió-ötszázezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a Magyar Bírósági Végrehajtói Karnak [ ] forint általános költségátalányt, dr. Kiss Ferenc önálló bírósági végrehajtónak [ ] forint munkadíjat, [ ] forint költségátalányt, [ ] forint készkiadást.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Szigetszentmiklósi Járásbíróságon, de a Budapest Környéki Törvényszékhez címezve elektronikus úton, vagy a nem elektronikusan kapcsolatot tartó fellebbező fél esetén papír alapon 3 példányban kell benyújtani. A bíróság ítélete ellen a végrehajtási költségek tekintetében a végrehajtó is fellebbezhet.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltan tartja, vagy tárgyaláson foganatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. Ebben az esetben sem kell tárgyalást tartani, ha kötelező hatályon kívül helyezési ok áll fenn, a fellebbezés csak a perköltség viselésére, vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az Állam által előlegezett költség

Szigetszentmiklósi Járásbíróság
15.P.20.903/2021/12. szám

megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

INDOKOLÁS:

A bíróság a felek által csatolt okirati bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes, valamint perben nem álló társa az alperesi jogelőddel, az ELLA Első Lakáshitel Kereskedelmi Bank Zrt.-vel 2008. szeptember 17-én A és B jelű kölcsönszerződést, önálló zálogjogot alapító szerződést és hitelkeret-szerződést kötött. A szerződéseket dr. Gosztonyi Júlia közjegyző /2008/3/O. számon közjegyzői okiratba foglalta. Mivel az adósok a fizetési kötelezettségüknek többszöri felszólításra sem tettek eleget, a szerződést kötő alperesi jogelőd jogutódja, az AXA Bank Europe SA Magyarországi Fióktelepe a szerződéseket /2013. ügyszámon közjegyzői okiratba foglaltan 2013. február 8-án felmondta. A felmondásban felszólította az adósokat, hogy a felmondás napján fennálló tartozásukat a kézbesítéstől számított 3 munkanapon belül fizessék meg, ellenkező esetben a hitelező haladéktalanul megkezdi a végrehajtást a rendelkezésre álló biztosítékokra, valamint késedelmi kamatot számít fel. A felmondást a felperes 2013. február 14-én vette át. Ezt követően az alperesi jogelőd a teljes magyarországi üzletágát és állományát a Magyar Nemzeti Bank engedélyével 2016. november 1. napján az OTP Bank Nyrt.-re ruházta át, amely 2016. november 1-jén kelt engedményezési értesítőjét megküldte a felperes részére.

Az alperes 2021. április 20-án végrehajtás elrendelése iránti kérelmet terjesztett elő a felperessel szemben a /2008/3/O. ügyszámú közjegyzői okirat alapján. Dr. Molnár Pál közjegyző megállapította, hogy a felperes a követelés tekintetében az ELLA Első Lakáshitel Kereskedelmi Bank Zrt. jogutódja, ezt követően 2021. május 8-án kiállította a /2020. számú végrehajtási záradékot. A végrehajtási záradék a 6/A. pontja alapján a /2008/3/O. számú közokiraton, valamint a /2013. számú közjegyzői okiratba foglalt felmondáson alapult. A végrehajtást dr. Kiss Ferenc önálló bírósági végrehajtó /2021. számon foganatosítja.

A felperes keresetet terjesztett elő a dr. Molnár Pál közjegyző által /2020. számú végrehajtási záradékkal elrendelt és dr. Kiss Ferenc önálló bírósági végrehajtó által /2021. számon foganatosított végrehajtási eljárás megszüntetése iránt a Pp.528. § (2) bekezdés a.) pontja alapján. Előadta, hogy a felperes részére a /2013. számon közjegyzői okiratba foglalt felmondás 2013. február 14-én került kézbesítésre, a felmondás pedig teljesítési határidőt nem tartalmazott. A végrehajtási záradék a teljesítési határidő utolsó napjaként 2013. március 1-jét jelöli meg, tehát az elévülés kezdő időpontja 2013. március 2. napja. Az esedékessé vált követelés érvényesítését azonban az alperes végrehajtási eljárásban csak 2020-ban kezdeményezte, amikor is végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelmet terjesztett elő. Felperes álláspontja szerint azonban a végrehajtani kívánt követelés ekkorra már elévült, az elévülés 2018. március 2-án bekövetkezett, ezért a Pp.528. § (2) bekezdés a.) pontja alapján kérte a végrehajtás megszüntetését. Hivatkozott a régi Ptk. 327. § (3)

Szigetszentmiklósi Járásbíróság
15.P.20.903/2021/12. szám

bekezdésére, melyre figyelemmel az alperes engedményezési értesítője az elévülést nem szakította meg. E körben hivatkozott a BH 2014.8.347, valamint a BH214.5.151 és BH2017.6.183. számon közzétett kúriai határozatokra is. Előadta továbbá, hogy a perbeli követelés a DH törvények hatálya alá tartozott, a felperessel az alperes jogelődje elszámolt. A 2014. évi XXXVIII. törvény 1. § (7) bekezdése szerint a törvény hatálya alá tartozó követelések elévülése a törvény hatályba lépésének napjától (2014. július 19.) a külön törvényben meghatározott időpontig nyugodnak, a 2014. évi XL. törvény 9. §-a szerint az elévülés nyugvása az elszámolásnak a fogyasztóval való közlése napjáig, de legkésőbb 2015. december 31-ig tartott, mivel azonban ekkor még az elévülési időből egy évnél több volt hátra, ezért ez a jelen perbeli követelés elévülési határidejét nem érintette figyelemmel az rPtk. 326. § (2) bekezdésére. Utalt e körben a BDT2004.1025. számú határozatra.

Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Álláspontja szerint az alperes 2016. november 17-én kelt engedményezési értesítője, melyet a felperes 2016.11.23-án átvett, az elévülést megszakította az rPtk. 329. § (2) bekezdése alapján. Ezt követően pedig az alperes 2017.09.05-i és 2018.09.05-i keltezéssel fizetési felszólításokat küldött a felperesnek, melyek az elévülést szintén megszakították. Előadta, hogy a felperes tévesen hivatkozik a 327. § (3) bekezdésére arra való tekintettel, hogy végrehajtható határozat meghozatalára nem került sor, a felmondási nyilatkozat pusztán közjegyzői okiratba foglalása nem minősül határozatnak, ezért a hivatkozott (3) bekezdés nem alkalmazható jelen perre. Vitatta továbbá a BH2014.151. sz. eseti döntésben a Kúria által elfogadott álláspontot, állította, hogy az kizárólag célszerűségi szempontokat vesz figyelembe, amit helytelenül terjeszt ki az elévülés jogintézményére, és ellentétes a 2/2011. PJE indoklásával is. Utalt arra is, hogy a Fővárosi Törvényszék egy döntésében a Kúriától eltérő álláspontra helyezkedett.

A kereset alapos.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 528. § (2) bekezdés a.) pontja szerint az adós keresettel kérheti a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését, ha a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 324. § (1) bekezdése alapján a követelések 5 év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

326. § (1) bekezdése alapján az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.

Az 526. § (2) bekezdése alapján a hitelezőnek a kölcsönösszegről vonatkozó visszakövetelési joga a szerződésben meghatározott lejárat, illetve lejáratok szerint, felmondás esetén pedig a felmondási idő elteltével nyílik meg.

327. § (1) bekezdése alapján a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás a követelés bírósági úton való érvényesítése továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

A (2) bekezdés szerint az elévülés megszakadása illetőleg az elévülést megszakító eljárás

Szigetszentmiklósi Járásbíróság
15.P.20.903/2021/12. szám

jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik.

A (3) bekezdése alapján, ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.

329. § (2) bekezdése alapján a kötelezettek az engedményezésről való értesítése az elévülést megszakítja.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 23/C. § (1) bekezdése szerint az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza

- a) a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást,
- b) a jogosult és a kötelezett nevét,
- c) a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét,
- d) a teljesítés módját és határidejét.

Az alperes nem vitatta a felperes azon állítását, hogy a perbeli esetben a követelés elévülése 2013. március 2. napján kezdődött, így azt a bíróság, mint nem vitatott tényt elfogadta. A felek között vita abban volt, hogy a 2016. november 17-én kelt engedményezési értesítő, illetve azt követő fizetési felszólítások a követelés elévülését megszakították-e.

A bíróság e körben a felperes keresetében kifejtett érveléssel értett egyet. Egységes ugyanis a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy a marasztalást tartalmazó záradékolható okiratok, adott esetben a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés és annak szintén közjegyzői okiratba foglalt felmondása esetén, amennyiben eltelt az okiratban a teljesítési határidő, a követelés esedékessé, egyben végrehajthatóvá is vált. Az okiratot a közjegyző a Vht. 23/C. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállása esetén kérelemre végrehajtási záradékkal látja el, azaz az ilyen okirat végrehajtható határozatnak minősül az rPtk. 327. § (3) bekezdése szempontjából. Mivel ettől az időponttól kezdődően az ilyen követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül közvetlenül kikényszeríthető, így elévülésének megszakítására már nem elegendő sem az rPtk. 327. § (1) bekezdésében írt írásbeli felszólítás, sem a 329. § (2) bekezdésében szabályozott engedményezési értesítő. Ha tehát megnyílt a lehetőség a végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, az rPtk. 327. § (3) bekezdésének megfelelően a végrehajtási cselekményt lehet csak olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elévülés megszakítását eredményezheti. Végrehajtási cselekménynek pedig az olyan cselekmény vagy nyilatkozat tekinthető, amely a végrehajtási eljárás szempontjából alkalmas a joghatás kiváltására, azaz a végrehajtási eljárás megindítására vagy a már elrendelt végrehajtási eljárásban annak előbbre vitelére.

A perbeli esetben a felmondás megszüntette a kölcsönjogviszonyt, a felmondásban meghatározott teljesítési határidő leteltét követően a követelés elévülése megkezdődött 2013. március 2-án. Az elévülés a felperes által a keresetében kifejtettek szerint a DH törvények alapján 2014. július 19. és 2015. december 31. napja között nyugodott, azonban a nyugvásnak az elévülési időre érdemi kihatása nem volt, mivel 2015. december 31-én még egy évnél hosszabb idő volt abból hátra. A követelés elévülése tehát 2018. március 2-án bekövetkezett. Nem szakította meg a végrehajtási jog elévülését a 2016. november 17-én kelt engedményezési értesítő sem, amely az előzőekre tekintettel nem tekinthető végrehajtási

Szigetszentmiklósi Járásbíróság
15.P.20.903/2021/12. szám

cselekménynek. Ez a végrehajtás elrendelése nélkül csupán a jogosult személyének változásáról szóló értesítésnek, tartalma alapján esetlegesen fizetési felszólításnak minősül. Azonban ezen jognyilatkozatok ebben az esetben már nem szakítják meg az elévülést. E körben a bíróság hivatkozik a BH2014.151. számon közzétett eseti döntésre, valamint a Kúria Pfv.21.768/2016/9., Pfv.20.639/2015/7. és Pfv.21.122/2018/6. számú ügyekben hozott határozataira. Ugyanez vonatkozik a 2016-os és 2017-es fizetési felszólításokra, melyek szintén nem minősülnek végrehajtási cselekménynek, így nem szakították meg az elévülést. Megjegyzi a bíróság, hogy az alperes által hivatkozott 2/2011. (XII. 16.) Polgári jogegységi határozat adós gazdálkodó szervezetekre vonatkozik, továbbá a felszámolási eljárás és a végrehajtási eljárás egymáshoz való viszonyával kapcsolatos álláspontját fejtette ki benne a Legfelsőbb Bíróság, a követelés vagy a végrehajtási jog elévülésére vonatkozó megállapítást nem tartalmaz, ezért az jelen esetre nem vonatkoztatható.

Hivatkozik továbbá a bíróság a Kúria Pfv.I.20.910/2020/8. sz. határozatára, melyben a korábbi határozataiban kialakított joggyakorlatot ismételten megerősítette, és melynek [14]-es pontjában kifejtette, hogy „az elévülés jogintézményének jogpolitikai indoka az, hogy nem kívánatos a kötelezettet hosszú időn át bizonytalanságban hagyni a követelés érvényesítését illetően, mert az idő múlásával a követelés fennállásának vagy fenn nem állásának a bizonyítása is rendszerint lényegesen nehezebbé válik. A joggyakorlás hosszú ideig tartó elmulasztása alappal enged következtetni arra is, hogy a jogosultnak az igényhez fűződő érdeke csökkent, vagy éppenséggel megszűnt.” Kimondta azt is a [20]-as pontban, hogy „az a jogosult, akinek közjegyzői okiratba foglalt végrehajtandó követelése van a kötelezettel szemben, a végrehajtás szempontjából ugyanolyan helyzetbe kerül, mint az a jogosult, aki - például peres eljárás eredményeként - rendelkezik végrehajtandó határozattal. Ebből a szempontból a kétfajta okirat - a lényegüket tekintve - nem tér el egymástól: a végrehajtandó követelést tartalmazó közjegyzői okirat végrehajtási záradékolását követően végrehajtható okirat lesz, a bíróság végrehajtandó határozata alapján kiállított végrehajtási lap ugyancsak végrehajtható okirat. A végrehajtást tehát akár végrehajtási záradékolás útján, akár végrehajtási lap kiállításával rendelték el, a végrehajtási jog elévülését mindkét esetben a végrehajtási cselekmények szakítják - szakíthatják - meg.” Valamint a Kúria utalt arra is, hogy „az iratanyagban fellelhető két közjegyzői okirat tartalmaz utalást arra, hogy végrehajtási záradékolás útján lehetőség van a közjegyzői okiratokban foglaltak bírósági végrehajtására. Ez a lehetőség az alperes előtt is ismert volt, hiszen utóbb kezdeményezte is a közvetlen végrehajtások elrendelését a felperes ellen, viszont ezt az elévülési időn túl tette meg.”

A jelen peres eljárásra is igaz az, hogy az alperes előtt ismert volt, hogy végrehajtási záradékolás útján lehetősége van a közjegyzői okiratokban foglaltak bírósági végrehajtására, erre utal a felmondás 2. oldal második bekezdésének azon kitétele, mely szerint a teljesítési határidő eredménytelen eltelte esetén „haladéktalanul megkezdje a végrehajtást a rendelkezésre álló biztosítékokra”, valamint az alperes által csatolt engedményezési értesítő 2. oldal 3. bekezdésében foglaltak, melyben az alperes felhívta az adós figyelmét a közvetlen végrehajtás lehetőségére, melyet a 30 napos határidő nem teljesítés esetén igénybe fog venni. Ugyanez a figyelmeztetés szerepelt a 2017-es és 2018-as fizetési felszólításokban is, melyekből az is megállapítható, hogy az adós fizetési hajlandóságot nem mutatott, tartozása folyamatosan

Szigetszentmiklósi Járásbíróság
15.P.20.903/2021/12. szám

nőtt.

A Pp. 346. § (5) bekezdése alapján a jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította. A jogszabály miniszteri indokolása szerint a jogállam fogalmi eleme a jogbiztonság, amely kiszámítható és koherens joggyakorlatot is feltételez. A Kúria az Alaptörvény 25. cikkében meghatározottak szerint biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét. A széttartó, kiszámíthatatlan joggyakorlat sérti a jogbiztonságot és a peres felek tisztességes eljáráshoz való jogát. Ezért szükséges eljárásjogi eszközökkel biztosítani annak lehetőségét, hogy e feladatának a Kúria eleget tudjon tenni, és valóban következetes gyakorlatot alakíthasson ki. A bíróság a korlátozott precedensrendszer céljára is figyelemmel nem látott indokot arra, hogy azonos tényállás mellett a Kúria által következetesen képviselt joggyakorlattól - mellyel jelen bíróság is egyetért - eltérjen, ezért az arra irányuló alperesi indítványt elutasította.

Mivel a követelés a fentiekben kifejtettek szerint a végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelem benyújtását megelőzően elévült, ez a felperes ellen indított végrehajtás megszüntetését indokolja. A bíróság tehát a Pp. 528. § (2) bekezdés a.) pontja alapján a végrehajtás megszüntetését rendelte el.

A bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a peresztes alperest a felperes perköltségének megtérítésére. A bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte a felperesi jogi képviselő részére megállapítható perköltséget az általa ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányosan. E körben a bíróság figyelemmel volt arra, hogy a felperesi jogi képviselő egy beadványt szerkesztett, valamint egy tárgyaláson vett részt.

Mivel a felperes az illetékre kiterjedően költségfeljegyzési jogban részesült, ezért a bíróság a peresztes alperest kötelezte a feljegyzett kereseti illeték adóhatóság felhívása alapján történő megfizetésére.

A bíróság a Pp. 537. §-a és a 35/2015. (XI.10.) IM (a továbbiakban: Dsz.) rendelet alapján kötelezte az alperest a munkadíj és a költségátalány, valamint a Vht. 34/A. § (3) bekezdése alapján az MBVK általános költségátalány megfizetésére a végrehajtó 2021.07.30-án kelt átirata alapul vételével, azzal, hogy a végrehajtó behajtási jutaléokra nem jogosult, mivel az ügyben térülésre nem került sor (lásd Dsz. 14. §).

Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 365. § (2) bekezdés a.) pontján és az 537. §-án alapul.

Szigetszentmiklós, 2021. október 14. napján

sk.
b í r ó

Szigetszentmiklósi Járásbíróság
15.P.20.903/2021/12. szám

V É G Z É S

felperesnek – **OTP Faktoring Zrt.** alperes ellen **végrehajtás megszüntetése** iránt indult perében

a bíróság tanúsítja, hogy a 15.P. 20.903/2021/12. számú ítélet 2021. november 20. napján jogerőre emelkedett.

Szigetszentmiklós, 2021. december 7. napján

-
bíró **s.k.**